

B 579

НАШЕ СЛОВО

Седмиченъ вестникъ

Редакторъ: Ив. Г. Първиновъ.

Излиза понеделникъ.

АБОНАМЕНТЪ :
1 год. — 50 лв.; 1/2 год. — 25 лв.

Обявления и реклами се приематъ по 2'50 лв. на кв. см.

Всичко да се изпраща на адресъ:
в. „НАШЕ СЛОВО“
гр. Фердинандъ.

Единъ брой — 1 лв.

Ржкописи назадъ не се връщатъ.

Нова тактика

Ето вече шестъ години, отъ какъ съществува съветска Русия, управлявана отъ болшевикитъ. Шестъ години се изминаха, отъ какъ предъ насъ се появи една държава, съ нова форма на управление, наречено съветско, което се помъчи да насади равенство между хората въ братска намъ Русия. Дали сж успѣли въ своята мисия болшевикитъ или не, за това говори онова, което виждаме да става днесъ въ Русия.

Започнали сж голѣми економически реформи, тѣ се стреснаха на средъ пжтъ и удариха отбой. Това, което трѣбваше да отличава една пролетарска държава отъ буржуазната — икономическитъ отношения, останаха на заденъ планъ, а главното внимание отиде къмъ армията и самата държава. Чиновническия апаратъ се усложни, службитъ му започнаха така да се преплитатъ и да предизвикватъ стълкновение, щото стана нужда отъ прочистване. Новата икономическа политика отъ 1921 год. наречена НЭП, чисто капиталистическа, съ едни стеснителни мѣрки, откъсна за винаги болшевишките идеи отъ практиката и ние виждаме днесъ една борба между рускитъ голѣмци, която почива на същата основа. Едни искатъ по голѣма свобода на търговията, по голѣма свобода на неболшевикитъ, за да тръгнатъ работитъ на Русия въ редъ, а други — по силнитъ,

които, като че ще взематъ връхъ, сж подръжници на досегашната политика. Тия борби ни сочатъ несъстоятелността на болшевишкитъ теории и края на опититъ въ една голѣма държава, която слѣдъ нѣколко годишно лутане, се нуждае отъ почивка.

Отъ друга страна, болшевикитъ не преставатъ да подклаждатъ световния пожаръ. Тѣ разполагатъ съ необятна Русия, където мужикътъ работи и дава. Дава той средства, които се прѣскатъ безмилостно — за угода на болшевишкитъ идеи. И виждаме ние, благодарение на тия средства, почти всички комунистически партии въ Европа работятъ по заповедъ на Москва. По даденъ сигналъ самъ и въ нѣкоя държава комунититъ обявяватъ революция, като голѣмцитъ, които получаватъ златото, гледатъ да сж по близо до границата, за да могатъ, въ случай на неуспѣхъ, да я прехвърлятъ. Примерътъ съ нашитъ е достатъченъ.

Злото, което болшевишката сѣе не само изъ Европа, а изъ цѣлия свѣтъ, е голѣмо. Голѣмо е и за самитъ комунисти, орждия негови. Голѣмитъ Европейски държави виждатъ това зло и искатъ да спасятъ своитъ граждани отъ тая болшевишка хипноза. Между Англия, Франция и Италия се заговорва за единъ новъ пжтъ на политиката спрямо Съветска Русия. Тѣ взематъ вече сериозни мѣрки за отбиване болшевишката вълна. Тѣ се организиратъ и даже тър-

сятъ подкрепата на малкитъ държави. И ако тѣзи сили не проспяха тѣзи петъ години отъ войната насамъ, като се бѣха хванали слепата за Версайския и др. договори, и единствената имъ задача бѣ да контролиратъ тѣхното приложение, върваме, до сега болшевишкото слънце отдавна да е залѣзло, за да нѣма нужда сега отъ нова борба! И тѣ би трѣбвало да се позамислятъ, ако скжпятъ своята собствена кожа, защото: „по добре късно, отъ колкото никога“!

Читатели,

Въ града ни започва да излиза в. „Наше Слово“. До сега ние, Фердинандскитъ граждани и околната, не сме имали този луксъ. Но времето иска своето. Нуждата отъ единъ такъв вестникъ е голѣма. Особено вестникъ, въ който всѣки единъ ще има достъпъ, всѣки ще може да каже своята болка или ония, които иматъ нѣщо въ главата си, което би представлявало интересъ за другитъ, да го изнесатъ.

Времената, които преживяваме, сж тежки. И не само у насъ, България, а на всѣкжде. Тежко ще бѣде и съществуването на единъ провинциален вестникъ, който се е решилъ да излиза въ едно такова време. Но уредницитъ му иматъ върата, че всички ще му се протекатъ на помощ, като най малкото започнатъ редовно да го полъзватъ и взематъ живо участие въ неговото списване.

Нашето желание е той да проникне въ всека къща, за да опраздае своето съществуване.

Настоящия 1 брой изпращаме на всички приятели и познати или на такива, посочени ни отъ тѣхни близки.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

Единъ успѣхъ на Правителството

Както е известно, въ София имаме една междусъюзническа комисия, която контролира прилагането на мирния договоръ. До сега нейния бюджетъ възлизаше на 38 милиона стерлинги. Съгласно едно решение на конференцията на посланицитъ, нейния бюджетъ се намалява на 12 мил. стерлинги. Не малки усилия употреби правителството, за да докаже на Великитъ сили, че България е достатъчно обременена съ плащания, и че това е една доста голѣма пречка за творческата му работа. И наистина, по едно време, българското правителство се бѣ превърнало на единъ органъ, който по заповедъ предлагаше на народното представителство за одобрение сключени конвенции, въ които винаги България плащаше.

Това е единъ успѣхъ на Българското Правителство, и трѣбва да ни радва. Върваме, че то ще продължава да дѣйствува предъ Великитъ сили за намаление и на репарациитъ, които сковаватъ икономическия животъ на страната ни — душатъ търговията, разсипватъ производството. И ако имаше тактъ и умение въ Великитъ сили, тѣ отдавна трѣбваше да освободятъ България отъ тия задължения, за да може тя свободно да се развива, да цъвти, за да не дава материалъ на ония, които живѣятъ съ мисълта да се наложатъ на свѣта!

Когато отидемъ...

Отъ три дни вали непрекъснато снегъ. Земята отдавна е изгубена отъ околу ни, цѣла увита въ новата премена. Дърветата едва удържатъ вледенилитъ се снегъ, подъ чиято тежестъ почватъ да се превиватъ и чупатъ клонцитъ имъ. Всичко е замрело. Тукъ таме ще видите нѣкой задълбиль до колена, да се мнчи да изгази, като прави комични извивки, подобно на патида. Тукъ тамъ кола, а нѣкой съ товара си, изоставени отъ стопанитъ имъ, поради невъзможността да бждатъ теглени отъ изнемошелитъ добичета. Само голѣмата кола, желѣзницитъ, все още

се движатъ, заминаватъ и дохаждатъ, при все че праятъ съ часове закъснение. Та и извинително е — легко време правятъ съ дни, та зимно време ли!...

Стгнахъ се здравата, въоръжихъ се съ зимния си тоалетъ и поехъ пжтя къмъ гарата. Едва, едва... Както винаги, трѣбваше да чакамъ часове, до като дойде влака. Ето го: тухка, свира, спира и пакъ трѣва. Изглежда, че му е приседнало отъ дълбокия снѣгъ.

Застаналъ на километръ отъ гарата, той свира, позгря, потрѣзва, но не мърда. И когато многото пжтници се наханаха да отидатъ и му помогнатъ въ товара, едно опитно око забелеза, че семафора

е затворенъ. Благодарение на него, влака влиза тържествено въ гарата, като че искаше да каже: „и безъ семафори може да се движатъ Бай Ганьо.“

— Ей Вангелъ, бѣше гласа на единъ пжтникъ отъ прозореца на едно старо германско купе, останадо ни, може би, единъчко то като трофей отъ Германцитъ, — ела тукъ, щѣ пжтуваме заедно, вързамъ, че отишашъ къмъ голѣмото село.

Опулилъ съмъ очи въ него и гледамъ. Гледамъ и като че не виждамъ. Единъ Настратинъ Ходжовъ караконджо се показалъ на прозореца на купето и де вика. Вика и маха съ ржца. Внезапно, като зашемаденъ, почнахъ да гле-

дамъ, да се озъртамъ, да се ориентирамъ, да видя дали е денъ или нощъ, дали съмъ буденъ или спя, дали сънувамъ или е дѣйствителностъ, съ която трѣбва да се справя. Погледахъ на около ми, като че всички сж опулили очи въ менъ. Та защо въ менъ? Или азъ съмъ по страшенъ отъ него?

Посъзвехъ се, защото забелезахъ измежду оная страшна глава две малки черни очички, които искаха да се засмѣятъ. Не, тѣ се смѣеха, но азъ трѣбваше да се вгледамъ. Две малки очички ме стрелнаха, за да ми дадатъ да разбера, че това е моя приятель Ботьо, съ когото отъ малки сме неразделни другари. Протануха се изъ прозореца две

ОБЩИНСКИ

ОБЩ. СЪВЕТЪ в града ни е взел решение да повика на общ. служба бившия лѣкар при тукашната Държавна болница Д-ръ Телински — хирургъ. За тази цел, ще наемат едно удобно помещение, където ще устроят Общинска болница с няколко легла и стая за опериране.

Като се има предъ видъ, че в града ни се чувствува нужда отъ лѣкаръ — хирургъ, не може, освенъ да ни радва тая добра инициатива на Общинската управа. Защото при едно само сплитане на червата, докато човѣкъ отиде до Враца или София, по пътя умира.

Нѣкоя си лѣкарка, отъ тукашната Държавна болница, изказала мнѣние, че една такава общинска болница щѣла да убие бждещето на Държавната. Нищо по невѣрно отъ тоза. Ние можемъ само да я успокоимъ. Ако разсждаваме търговски — да, но иначе, ако размислимъ, че дветѣ ще бждатъ институти за облекчение и излекуване болките на човѣка, ще видиме, че тѣ, може би, ще се допълнятъ една друга.

Ние за сега се ограничаваме да хвъргаме упреци върху днешното управление и порядки в държавната болница. Но следъ време, когато видиме предъ насъ една добре уредена ОБЩИНСКА болница, далечъ отъ всѣкаква мисълъ за спекула и пр., ний ще има да кажемъ много нѣщо за Държавната.

Ще мълчиме, защото по добре е една лоша болница, отколкото никаква.

КОНГРЕСНИ

Преди нѣколко дни се е открилъ конгреса на младежкия земеделски съюзъ. Спомняме си славното време на земеделското управление. Спомняме си за конгреситѣ имъ, за походитѣ имъ къмъ София, Кюстендилъ, Търново и пр. Спомняме си за всички ония мърсотии на дружбашкитѣ величия, които се изнесоха въ печата слѣдъ падането имъ отъ властъ. А днесъ слушаме изповѣдитѣ на Прудкиновци — какъ е билъ заставенъ Прудкинъ да предизвика катастрофа съ единъ пжтнически влакъ, за да се обвинатъ стачниците-жельзничари въ издевателство и по тоя начинъ се подложатъ на адски тероръ. Какъ Г. Демяновъ е хвърлил бомба въ една детска майска манифестация, за да изгорятъ по после клуба на комун. партия.

И днесъ имаме българи и то младежи, които все още се редятъ подъ знамето на дружбашината. Това показва, че умътъ въ тѣхъ не съществува, чрезъ който само може да се отличи доброто отъ лошото и че има нѣщо друго, което ги дразни. Доце време да се опомнятъ!

дълги ржце и поеха багажа ми, а аз се заехъ съ отварянето вратата, което не бѣ лека работа. Трима — спирачъ, кондукторъ и най гарата трѣбваше да дойдатъ, за да отворятъ вратата, тъй като пжтничитѣ протестираха, че може да бждатъ откънати съ влака на друга гара. Вратата се отвори, пжтничитѣ излъзнаха, а азъ презъ всичкото това време си мислехъ за моя другаръ съ увързаната глава, приличащъ найстина на караконджо; за нашето минало, когато „вършехме това, което е забранено отъ началството“. И като на кинематографно платно минаваха тѣзи случки предъ менъ. Спомнямъ си отиваме при Директора на гимназията да ни из-

ЗА ЖЕНАТА

ЖЕНИТЪ могатъ да се похвалятъ съ единъ успѣхъ и то отъ най значителна величина, въ свята борба за равенство съ мъжа. Въ Дания за пръвъ пжтъ имаме жена — министеръ, и то на министерството на народната просѣта. Тя работи за създаване министерство на женскитѣ работи, чрезъ което да подобри положението на жената! Съ какво ли ще се различава министерството на женскитѣ работи отъ това на мъжкитѣ? Навѣрно по това, че на чело на едното ще стои мъжъ, а на другото жена.

Американскиятъ министеръ на войната възнамерявалъ да внесе законодателно предложение за редовна женска военна повинностъ. Споредъ него жената, която съ своето участие въ фабричния трудъ разруши суевѣрието за женската негодностъ, съ нищо не отстъпвала на мъжа по отношение на единъ казарменъ воененъ режимъ. Жената, добре подготвена и възпитана въ духа на военщината, би била единъ храбръ, доблестенъ и родолюбивъ бранителъ на родината.

Ние мислимъ; че жената е вече напълно равна на мъжа. Необходимо ѣ сж само едни панталони и мустаци, за да я нарекатъ ГОСПОДИНЪ. Всичко Мара втасала . . . още войникъ да иде.

МАЛКО ХИГИЕНА**КАКЪ ДА ДИШАМЕ?**

Ние доста се интересуваме отъ това, което ще ядемъ, което ще приемъ, обаче малко се интересуваме отъ това, което дишаме — въздуха, какъвъ е той и какъвъ трѣбва да бжде и най после, което е и най важно — какъ трѣбва да го вдишваме.

Сериозни телесни разстройства получава онзи, който не знае какъ да диша. Всички сж единодушни въ това, че винаги трѣбва да се вдишва ПРЕЗЪ НОСА, и никога презъ устата.

Онези, които не спазватъ това правило, често страдатъ отъ разни разстрои на храносмилателнитѣ органи. А забележано е, че страдатитѣ отъ апендицитъ преживяватъ тежки кризи, ако дишатъ презъ носа.

Въздухътъ е винаги нечистъ, особено въ градоветѣ. Когато дишаме презъ носа, нечистотитѣ отъ въздуха оставатъ по лигавата ципа на носа, а когато презъ устата, тѣ отиватъ направо въ бѣлия дробъ и предразполагатъ къмъ заболяване.

Впрочемъ, да дишаме презъ носа, защото той е естествения уредъ, създаденъ отъ самата природа, за предпазване отъ тѣзи нечистотии.

даде удостоверение за пжтуване по жельзничитѣ. Отказа. „Вангелъ, ела съ менъ. При г-на Я сигурно. Ще ни издаде бележка и безъ знанието на Директора“. И дѣйствително даде. Г-нъ Я. е писаръ въ гимназията. Като войникъ минаваме покрай единъ офицеръ. Завръщаме глава за да не го поздравимъ. „Стой, — мирно“. Плясъ, още единъ пжтъ и толко на другия. Направихме кржгомъ и право въ казармата. Все едно, като че не е било. Срещаме го втори пжтъ. Ботю вдига и козирува съ дветѣ ржце. „Стой, мирно, плясъ, плюсъ“, взе му името, а той все се засмѣялъ — като че не плъсница, а дренки му дава. „Арестъ 10 дни“ бѣше заповѣдта

ДОМАКИНСТВО

ЦЕЛУВКИ. Всѣка домакинка може да си приготви за празниците сладкиша целувка, като спазва точно следнитѣ наставления:

ДОЗА: 18 белтъка и 1 кгр. захаръ. Отдѣлятъ се белтъцитѣ, като се внимава да се не умѣша нито следа отъ жълтъка, счуква се захарътъ и се сипва въ белтъка, като се чака до като се накваси захарътъ. По практиченъ е разлѣтъ сждъ. Тогава съ телена разбизачка се бие смѣсата върху много слаъ пламъкъ. Изначало смѣсата е сива и постепенно почва да става бела и редка до като се стопи захарътъ, слѣдъ туй почва да се сжотпява и като вдигнете разбизачката надъ сжда и ако смѣсата, която падне отъ нея, се задържа на пѣвърхността, това показва че е готово. Снематъ се отъ огъня и се бие до като стане смѣсата хладка, който обича може да постави 2-3 капки за меризма отъ нѣкоя есенция.

Пекътъ се въ доста слаба пещъ, като се поставятъ въ добре изпостенена тепсия върху по дежела книга Формитъ се правятъ съ специална фуния отъ мушамъ, която завършва съ тенекено отверстие.

Тѣ сж опечени и трѣбва да се извадятъ отъ пещта щомъ излъзлитъ мѣхурчета по напуканитѣ мѣста станатъ слазокафяви.

Какво ще правите съ останалия жельтъкъ, ще намеритѣ въ идния брой 2.

НОВИНИ

КНИЖАРСКИЯТЪ Съюзъ въ България е повелъ борба срѣщу амбулантнитѣ търговци, които разпродаватъ: книги, пѣснопойки, календари, тетрадки, статуйки и др. Въпроса е билъ отнесенъ до Варненската Търговско-Индустриална Камара, която е разрешила въпроса благоприятно за амбулантнитѣ търговци.

БЕЖАНЦИТЪ изъ Гърция, които идатъ въ България презъ Свиленъ градъ, все повече и повече се увеличаватъ. Напоследъкъ само сж минали около 17000 души. Благодарение взетитѣ мѣрки отъ Българското правителство и Червениятъ Кръстъ, положението имъ е значително подобро — почти всички сж задоволени съ храна и топливо,

СЪРБИТЪ обърнаха гърбъ

по дружината. „Азъ мога да го поздравя или не, това е мое право“, бѣ отговора му, когато дружинния командиръ поиска, предъ цѣлата дружина, да чуе мнението му и да узнае, дали ще се вразуми отъ всички тия наказания, които се групатъ на главата му.

Презъ време на жельзничарската стачка, отказа да се яви въ казармата и стане стачкозамѣстникъ. Заедно съ стачничитѣ, той цѣла зима мѣкна дърва отъ Врачанския балканъ „за да стопли офицеркитѣ“, както се изразяваше той.

— Вангелъ, нищо нѣма да ме питашъ, относително вързаната глава. Когато отидемъ тамъ, всичко ще узнаешъ!

на Гърция и подмигатъ на България! Преди нѣколко дни бѣ гостъ на нашата столица г. Маринковичъ, изпратенъ, както се мълви, съ мисия отъ Пашичъ. Сега пъкъ нашия г. Цанковъ ще е гостъ на Белградъ, Букурещъ и Парижъ. Говори се, че всичко това е въ свѣзка съ борбата противъ болшеvizъма.

ВЪ ЕСГОНИЯ, която граничи съ Русия, презъ този месецъ комуниститѣ подигнали възстание, за въдворяване съветски режимъ. Борбата е била ожесточена и завършила съ успѣхъ за правителството. Произнесени сж множество смъртни присжди срещу видни комунисти, по голѣмата частъ отъ които забегнали въ Русия. Присждитѣ се изпълнявали веднага.

САМУЕЛЪ ГОМПЕРСЪ, дългогодишенъ председателъ на Американската Работническа Федерация, се е поминалъ. На негово мѣсто е избранъ г. Дънканъ.

Това е най-силната работническа организация въ свѣта, която защитава само професионалнитѣ интереси на своитѣ членове, безъ да се занимава съ политика.

СЕРИОЗНИ сражения се водятъ въ Алоания между правителството и възстанничитѣ алоанци, които, изглежда, иматъ подрѣжката на Сръбското правителство. Алоанското правителство е енергично протестирало предъ последното, отъ което се очакватъ усложнения. Дали не сме предъ прага на една Балканска напасть?

ВЕЧЕРНИКИТЪ напоследъкъ зачестиха въ града ни, съ твърде интересна весела частъ: хора, танци, оой съ конфети и оой съ . . . юмруци.

Желателно е да се изоѓватъ тѣзи саморазправии, за да не се излага името на гражданството. За заоелезване е, че се предизвикватъ отъ пияници.

Недейте, че съ това давате козъ на въздържателитѣ — ще ви чукатъ.

ЗА СЕГА, редакцията на в. „НАШЕ СЛОВО“ се помещава въ печатница „ЖИВОГЪ“ — до гарата. Всички ония, които ще иматъ работа съ вестника, да се отправятъ до тамъ.

Отъ редакцията.

Ний се раздѣлихме на Софийската гара, за да не се видимъ вече никога, и не по наша вина стана тая. Ето вече три години и азъ все питамъ за Ботю, но никой нищо не казва. А по онова време ставаха страшни работи! . . . Д.